

тъѣхъ истинѣхъ, че слънце-то по голѣминѣ-тѣ си надминува земѣхъ-тѣ и всичкы другы планеты, земены вкупѣ, то здравѣ разумѣ никакѣ не може и да помисли другояче, освѣнѣ че помалко-то ся врьти около поголѣмо-то, а не поголѣмо-то около помалко-то.

Наспротивѣ тѣхъ доказанѣхъ наукѣхъ славный Словѣнинѣ постави тоя рядѣ въ теченіе-то на небесны-ты тѣла: слънце-то стои неподвижно; около него, като около срѣдѣхъ, врьти ся найблизо до него планета Меркурій, по неѣхъ Венера, послѣ Земя-та, около каѣхто ся пакѣ врьти спѣтникѣ-тѣ ѣ Мѣсячина-та, слѣдѣ земѣхъ-тиѣ иде Марсѣ, по него Юпитерѣ, а напослѣ Сатурнѣ. На Коперниково врьмя не ся знаѣло еще за двѣ-тѣ планеты, коитѣ отпослѣ изнамѣрихѣхъ, Уранѣ (1781 л.), който обыкаѣ около слънце-то зади Сатурна и Нептунѣ (1846 л.), съ който ся сврьшия хоро-то на планеты-ты. То е планетна-та система, съ коѣхто Коперникѣ си остави безсмъртно имя.

Ако смыслимѣ, че на Коперниково врьмя нѣмаше правы часопоказатели, а пакѣ нито ся знаѣло за телескопы, коитѣ днесѣ, на высокѣ стѣпенѣ истыщени, открывать чюдеса въ неизмѣримы разстоянія на небесно-то пространство, то не можемѣ какѣ да ся начудимѣ на острый Коперниковѣ умѣ, който открыва толкыва тайны на естество-то.

Онова врьмя не умѣли да тълкувать нѣкои мѣста отѣ Св. Писаніе другояче, а само по Птолемеѣхъ-тѣхъ планетнѣхъ системѣхъ; затѣва и прогласихѣхъ Коперниковѣхъ-тѣхъ системѣхъ за противнѣхъ на св. Писаніе, и така негово-то безсмъртно твореніе „за врьтѣніе-то на небесны-ты тѣла“ слѣдѣ 73 години по смърть-тѣхъ му минѣхъ въ ряда на забранены-ты книги. Слѣдѣ Ко-